2.15.2 113a (משנה ב2) → 114a (הא בלבושי)

```
אָם תַשִּׁיב מְשַׁבַּת רַגְלֵךְ עַשׂוֹת חַפַּצִידְ בִּיוֹם קַדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבָּד וְכַבַּדְהוֹ מֵעשׁוֹת דְּרָכֶיךְ מִמְצוֹא חֶפְצִּדְ וְדֵבֵּר דְּבָר: יִשׁעִיהוּ נח, יג
וַיָּמַח אָת כַּל הַיִּקוּם אָשֶׁר עַל בָּנֵי הָאָדָמָה מֶאָדָם עַד בָּהָמָה עַד רָמָשׁ וְעָד עוֹף הַשְּׁמִיה וְיָמָחוּ מוֹ הָאַרְץ וַיְּשָׁאָר אָדְ נֹחָ וְאַשֶּׁר אָתוֹ בַּתְּבָּה: בראשית ז, כג
                                  וָרַחָצָתְ וַסָבָתַ וְשַׁמָתַ שּמּלֶתוּך שִמְלְתִיךָ עַלְיִדְ וִירדתי וְיַרְדָתְ אַל תְּוָדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלְתוֹ לָאַכֹל וְלְשָׁתוֹת: רות ג, ג
                                                                                                                                                                                             .3
                                                                                                             הַנן לְחַכֶּם וְיָחָכָּם עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֵף לְקַח: משלי ט, ט
                                                                                                                                                                                             .4
                                                                                                                     וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר צְוַתָּה חֵמוֹתָה: דות ג, ו
                                                                                                                                                                                             .5
                          וַיֹּאמֶר עֵלִי לְשִׁמוּאֵל לֶךְ שָׁכָב וְהָיָה אָם יִקְרָא אָלֵיךְ וְאָמֵרְתַ דְּבֵּר ה' כִּי שׁמֵע עַבְדְּך וַיֵּלְךְ שִׁמוּאֵל וַיְשַׁכָּב בְּמְקוֹמוֹ: שמרא ג, ט
                                                                                                                                                                                             .6
                                                        וָיָבֹא ה' וַיִּתְיַצַב וַיִּקְרָא כְפַעַם בְּפַעַם שְמוּאֵל שְמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְמוּאֵל דָבֶּר כִי שׁמֵע עַבְדָּד: שמר״א ג,י
                                                                                                                                                                                             .7
                                          ַוַתֶּלֶדְ וַתָּבוֹא וַתִּלְקָט בַּשָּׁדָה אָחָרִי הַקּצִרִים וַיְּקָר מְקָרָהַ חֵלְקָת הַשַּׁדָה לְבעז אֲשֶׁר מִמְשִׁבְּּחָת אֶלִימֶלְדְּ: רות בּ, ג
                                                                                                                                                                                             .8
                                                                                                  ַוּיֹאמֶר בּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעַרָה הַוֹּאת: רות ב, ה
                                                                                                                                                                                             .9
                         וַיֹּאמֶר בַּעֵז אֶל רוּת הָלוֹא שָׁמַעִתְּ בָּתִּי אֵל תַּלְכִי לְלְקֹט בְּשֶׁדָה אֲחֶר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְלָה תִּדְבָּקִין עִם נַעַרְתִּי:רוּת בַּ,ת
                                                                                                                                                                                            .10
                                                                                      ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: רות א, יד
                                                                                                                                                                                            .11
  וַיאמֶר לָה בֹעַז לָעֵת הָאכֶל גֹּשִׁי הָלֹם וְאָכַלְתָּ מִן הַלֶּחָם וְטָבַלְתָּ פָּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתְּשֶׁב מָצֵד הַקוֹצְרִים וַיִּצְבָּט לָה קָלִי וַתִּאכֵל וַתִּשְׂבַע וַתְתַר: רות ב, יד
                                                                                                                                                                                            .12
                                                          ַוּיָבֹא הַמֶּלֶךְ דְּוִד וַיִּשֶׁב לִפְנֵי ה' וַיֹּאמֶר מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי ה' וֹמִי בֵיתִי כִּי הַבִּיאֹתַנִי עַד הַלֹם: שמריב ז, יח
                                                                                                                                                                                            .13
                                                                      לַכָן יָשַלָּח הַאַדוֹן ה' צָבָאוֹת בָּמִשְׁמַנַּיו רָזוֹן וְתַחַת כָּבֹדוֹ יָקַד יִקֹד בִּיקוֹד אֲשׁ:ישעיהו י, טז
                                                                                                                                                                                           .14
                                                     וּפַשַּט אַת בָּגָדִיו וָלָבַשׁ בָּגָדִים אָחַרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדֶּשֶׁן אֶל מְחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם טָהוֹר: ויקרא ו, ד
                                                                                                                                                                                            .15
                                                                                                                    וְחֹטָאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל מְשִּׁנְאֵי אָהַבוּ מְוֶת: משלי ח, לו
                                                                                                                                                                                            .16
                                                 ויאמר ה' כַּאַשֶּׁר הַלָּדְ עָבַדְּי יִשְׁעָיַהוּ עַרוֹם וְיָחֶף שַלשׁ שַנִים אות ומוֹפֵת עַל מִצְרַיִם וְעַל כּוּשׁ:ישעיהו כּ, ג
                                                                                                                                                                                            .17
```

- I. משנה ב2: definition of
  - a. ד"ק. permitted to tie a pail with a belt, but not a rope
  - b. *ד' יהודה* even a rope is permitted
    - i. Rule (ר' יהידה): any knot which is intended to be permanent generates מטור if not מטור
- II. Analysis: ר' יהודה' s permission
  - a. Must be: a weaver's rope; if a regular rope, he should forbid as the person will leave it there (→קשר של קיימא
  - b. Challenge: בריתא if a pail's rope is broken, he should not retie it, rather he should tie it into a bow
    - i. הודה he should put a belt over it but not tie it into a bow
  - c. Answer: דבון forbid any sort of rope, as ropes could be confused; but tying a bow won't be confused with a knot
    - i. עניבה as a form of (liable) גזירה; he regards עניבה as a form of (liable)
- III. ירב s ruling: permitted to bring a rope from the house and tie one end to cow and other end to trough
  - a. Challenge: ברייתא rules that it is permitted to tie one end if other already tied (cow or trough) but not both
  - b. Answer: that is referring to a regular rope (which he will leave tied on one end); דב's ruling is re: weaver's rope
- IV. שמואל ruling: permitted to move a loom structure on שמואל") "מוקצה" ("מוקצה")
  - a. Question asked (of רב יהודה): is it permitted to move the dowels on top or bottom? (רב יהודה) wasn't sure)
  - b. However: ממואל reported in שמואל name that those are also permitted, but not the pillars (on which it stands)
    - i. Question (אבאי): why the difference can't be because it will make holes, as that is permitted in field (כלאים א:ט)
    - ii. Block: in field, there is no concern that he will fill in the holes; in home, he may do so → תולדת חורש
  - c. However: ר' יהודה בר ליואי ruled (in response to יוחנן) ruled (in response to יוחנן) that none of it may be moved since it is stationary
- V. משנה ג folding clothes on שבת
  - a. Permitted: to fold clothes several times
  - b. Bed linens: permitted to make the bed on שבת for later on שבת, but not for after הכנה)
    - מינאי only if done solo, only new clothes and only white, and only if he has no others (story with בית ר"ג)
      - 1. Note: in re: מברד שבת, if he has no other clothes for שבת, he should lower his tunic (make it look fancier)
      - 2. Note: applications of v. 1 כבוד שבת, talking business (but חפצי שמים are permitted), only speaking is prohibited (הרהור) is permitted) and walking should be different (try to take shorter path and shorter steps
        - a. Tangent: questions רבי asked of יוסי (v. 2)
        - b. Tangent: extensive אגדות about רות (and שמואל) (vv. 3-13)
        - c. Tangent: various approaches to understanding v. 14 (מלך אשור s prophecy of the doom of מלך אשור)
        - d. Tangent: source for שנוי בגדים from תורה v. 15 (הרומת הדשן worn for בגדי כהונה worn for בגדי כהונה
        - e. *Tangent*: importance of n"n dressing properly (vv. 16-17)
          - i. *Tangent*: definitions of n"n for appointment to particular positions
  - c. ע"ש falls on יוה"כ falls on שבת for יוה"כ falls on שבת for יוה"כ for שבת יוה"כ
    - i. And: if יוה"כ on יוה"ל falls on מוצ"ש, permitted to burn up fats of יוה"כ on יוה"ל but not the inverse
  - d. יוה"כ may not burn up fats of שבת on יוה"כ, nor of יוה"כ, nor of שבת